

UNFCCC

KLIMATKONVENTIONEN

Fyrisöverenskommelsen 2015

Nedanstående klimatavtal har förhandlats fram vid Fyrisskolans COP21-förhandling den 3 - 10 december 2015.

Avtalet kommer att ersätta Kyotoprotokollet som löper ut 2020.

Artikel 1: Övergripande åtaganden

§1 Deltagande länder är eniga om att gemensamt arbeta för att hålla den globala uppvärmningen under 2°C. Samtliga länder skall ta ansvar och aktivt arbeta för att minska sin klimatpåverkan.

§2 Deltagande länder förbinder sig att medverka på ett konstruktivt sätt i återkommande COP-möten vart femte år. Vid dessa skall en utvärdering av ländernas klimatarbete ske och åtgärder vidtas så att klimatmålet enligt Artikel 2§1 nås.

§3 Deltagande länder accepterar att procentsatserna som anges i Artikel 2 §2 kan omförhandlas uppåt vid de i Artikel 1 §2 nämnda COP-förhandlingarna.

§4 Deltagande länder förbinder sig att införa ett kontrollsystem för utsläpp av växthusgaser och att låta IGECA (International Greenhousegas Emission Controll Agency) utföra årliga kontroller i syfte att säkerställa kvalitén och tillförlitligheten i detta kontrollsystem.

§5 Deltagande länder accepterar att de rika länderna ska ta ett stort ansvar gentemot fattigare länder eftersom det är de rika länderna som står för de

historiskt sett stora utsläppen av CO₂ och att det är de fattiga länderna som drabbas hårdast av klimatförändringarna.

§6 Ekonomiska resurser och teknologi skall överföras till fattiga länder för att stödja arbetet med anpassning och utveckling. Dessa bidrag administreras via en grön klimatfond som finansieras enligt Artikel 3 §1. Från den gröna klimatfonden skall medel även kunna sökas för forskning kring nya energikällor och nya metoder för anpassning till klimatförändringar.

§7 Den gröna fonden skall administreras av en styrelse som sätts samman av lika delar representanter från G77- och G8-länder.

§8 De fattigaste länderna och de länder som drabbas hårdast av klimatförändringar skall prioriteras vid fördelningen av pengar från den gröna klimatfonden

§9 Deltagande länder förbinder sig att implementera nationella rättsregler som säkerställer att klimatmålen uppnås. Detta gäller särskilt införande av rättsregler som säkerställer hållbart företagande samt införande av rättsregler som innebär nationell kontroll av nyinvesteringars koldioxidkonsekvenser. Länder med ett BNP/capita under 10 000 USD undantas från denna regel under en övergångsperiod fram till år 2030.

§10 I - länder som förlägger företag till G77-länder måste använda minst 70 % förnyelsebar energi vid produktionen i dessa framtida företag.

Artikel 2: Minskning av koldioxid- och andra växthusgasutsläpp

§1 Deltagande länder ska gemensamt arbeta för att :

- Utsläppen av växthusgaser inte fortsätter att öka efter år 2020
- Utsläppen minskas med 30% till 2030 jämfört med 1990
- Utsläppen minskas med 60% till 2050 jämfört med 1990
- Utsläppen är nere på noll år 2070

§2 Hur stora utsläppsminskningar olika länder skall göra bestäms av ländernas per capita utsläpp. Länder med de största utsläppen per person ska göra de största utsläppsminskningarna procentuellt sett. Länder vars utsläpp understiger 2 ton/person och år tillåts öka sina utsläpp upp till 2 ton

under en övergångsperiod fram till år 2030 då utsläppen skall stabiliseras för att sedan minska och vara nere på noll år 2070.

För länder som har utsläpp över 2 ton/person och år gäller följande utsläppsminskningar

- 2-3 ton: 1% per år
- 3-5 ton: 2% per år
- 5-8 ton: 3 % per år
- -12 ton: 4% per år
- Mer än 12 ton: 5% per år

Länder som använder fossil energi för avsättning av havsvatten får räkna bort motsvarande mängd CO₂-utsläpp, vilket kommer att leda till lägre per capita utsläpp.

§3 Deltagande länder godkänner att en global handel med utsläppsrätter införs. Utsläppsrätterna grundas på de CO₂ - utsläpp som rapporterats från respektive land år 2014. Vid varje transföring av utsläppsrätter från ett land till ett annat, minskas utsläppsrätten med 5%. Detta betyder att om t.ex. Sverige säljer rätten att släppa ut 2 ton CO₂ till Norge, får Norge enbart släppa ut 1,9 ton CO₂.

Vid varje COP-möte enligt Artikel 1 §2, räknas ett lands utsläppsrätter om så att utsläppsrätterna anpassas till landets utsläppsminskningar enligt Artikel 2 §2.

Artikel 3: Finansiering

§1 Ländernas bidrag till den gröna klimatfonden baseras på hur stort BNP/ capita ett land har. Ju rikare land desto större procentuellt bidrag skall landet stå för. Se nedan.

<i>BNP/capita:</i>	<i>Andel av landets BNP som årligen avsätts till den gröna klimatfonden:</i>
Mer än 100 000 USD	2%
100 000 - 50 000 USD	1,5 %
50 000 - 40 000 USD	1%
40 000 - 30 000 USD	0,7%
30 000 - 20 000 USD	0,5 %

20 000 - 10 000 USD 0,2 %

Under 10 000 USD betalar ej till den gröna klimatfonden

Tillägg: Under perioden 2020 - 2040 kommer Kina att istället för ekonomiska bidrag betala med grön teknologi (t.ex. solceller) för motsvarande den summa de skulle betalt, till den gröna klimatfonden

§2

Deltagande länder enas om att en global CO₂-skatt införs. Koldioxidskatt är ett effektivt styrmedel för omställning mot minskad användning av fossil energi. En differentierad skatt införs enligt nedan:

- transporter (bil, båt och flyg) beskattas med 100USD/ton CO₂
- elproduktion och industrier beskattas med 50 USD/ ton CO₂

Det egna landet styr över hur intäkterna från CO₂-skatten används inom nedan givna ramar:

- anpassning till ett förändrat klimat
- forskning på förnyelsebar energi
- forskning på nya grödor och jordbruksmetoder som är anpassade till ett varmare klimat
- forskning på ny teknik och energieffektivisering
- utbyggnad av CCS
- att köpa loss patenträttigheter, så att befintlig, miljövänlig teknik kan komma även fattiga länder till del vid bi- eller multilaterala avtal

Tillägg: Länder med BNP under 10 000 USD tvingas inte enligt detta avtal att införa CO₂-skatt i landet före 2030. Samma sak gäller för länder med BNP per capita under 25 000 USD där mer än 30% av energin åtgår till avsaltning av havsvatten.

Artikel 4: Bi- och multilaterala avtal

§1 Deltagande länder har rätt att teckna bilaterala avtal som ligger vid sidan av detta avtal (Parisöverenskommelsen). De bi- eller multilaterala avtalen får dock inte försvåra för ett eller flera av de ingående länderna att nå de mål som fastslagits i detta avtal.

Tillägg:

Följande bilaterala avtal har förhandlats fram:

USA - Brasilien: genomekonomiska bidrag från USA stoppas avskogning i Amazonas regnskogar helt och hållet senast 2025.

USA - Brasilien: Brasilien ges möjlighet att höja utbildningsnivån i landet genom ekonomiska bidrag från USA

Följande multilaterala avtal har förhandlats fram:

Kina, Ryssland, USA, Brasilien och Indonesien avser att samarbeta kring utbyggnad av järnvägar för snabbtåg och annan infrastruktur, tex. Kanalbyggen.

Saudiarabien välkomnar bilaterala avtal som innebär att andra länder får placera solceller i deras öken mot att 50% av den producerade energin kommer Saudiarabien till godo.

Undertecknande länder godkänner härmed
Fyrisöverenskommelsen

Uppsala den 10 december 2015

Bangladesh

Brasilien

Indien

Kina

Sydafrika

USA

EU

Indonesien

Ryssland

Saudiarabien

Uganda